Prof. dr. sc. Željko Tanjić,
rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta

Pozdravni govor na obilježavanju Dana Pravnog fakulteta u Velikoj dvorani Hrvatskog katoličkog sveučilišta

Srijeda, 11. studenog 2026. u 10 sati

Poštovani,

velika mi je čast i osobito zadovoljstvo pozdraviti vas danas, na Dan Pravnog fakulteta Hrvatskoga katoličkog sveučilišta koji slavimo na spomendan sv. Martina, biskupa - sveca zaštitnika našeg Pravnog fakulteta. Hvala Vam svima što ste našu akademsku zajednicu počastili svojim dolaskom, a posebno Vam hvala za potporu koju pružate našem Pravnom fakultetu. Upravo smo na današnji dan, nakon dugotrajnog procesa pripreme, 11. studenoga 2024. godine, dobili akreditaciju studijskog programa, odnosno dopusnicu za izvođenje integriranog preddiplomskog i diplomskog studija Pravo.

Za Hrvatsko katoličko sveučilište osnivanje Pravnog fakulteta nije značilo samo proširenje naših akademskih programa. Ono je predstavljalo važan razvojni iskorak, ali i ostvarenje višegodišnje vizije Sveučilišta. Time je započelo novo poglavlje u razvoju našega Sveučilišta.

Danas, kada se osvrćemo na rezultate prve akademske godine, ali i rezultate upisa druge generacije studenata možemo sa zahvalnošću reći da je malena i još uvijek krhka grana na već razgranatom sveučilišnom stablu počela donositi svoje prve plodove. Druga generacija studenata ušla je u naše predavaonice, započela svoje akademsko putovanje i postala dijelom zajednice koja će tek oblikovati svoj puni identitet i prepoznatljivost.

Dopustite mi da posebno istaknem i doprinos Pravnog fakulteta cjelokupnom radu Hrvatskoga katoličkog sveučilišta. Nastavnici Pravnog fakulteta uključeni su u sveučilišna tijela, odbore i povjerenstva, te se aktivno uključuju u sve aktivnosti promocije Sveučilišta. Studenti prava također aktivno sudjeluju u promociji Pravnog fakulteta te su najbolji ambasadori naše vizije studiranja prava među maturantima. Posebno je

zadovoljstvo da su se studenti Prava uključili u rad Studentskog zbora i Senata.

Pravni fakultet tako razvija vlastiti identitet, svjestan da je dio šire zajednice integriranog Hrvatskog katoličkog sveučilišta te obogaćuje i akademski život cijeloga Sveučilišta. Donosi novu interdisciplinarnu dimenziju, otvara mogućnosti povezivanja pravnih znanosti s drugim znanstvenim područjima i pridonosi našem crkvenom i društvenom poslanju. Među pravnim fakultetima u Republici Hrvatskoj, čije predstavnike ovdje od srca pozdravljam i kojima od srca zahvaljujem na suradnji i otvorenosti, naš Pravni fakultet predstavlja obogaćenje i zbog svog specifičnog ustroja u krilu i iz srca zagrebačke Crkve. Koristim prigodu posebice čestitati dekanici Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Romani Matanovac Vučković, dvjesto pedesetu obljetnicu neprekinutog djelovanja.

Pravni fakultet je u proteklih godinu dana kadrovski ojačao posebice novim suradnicima na znanstveno-nastavnim i suradničkim radnim mjestima. Hvala i svim vanjskim suradnicima koji su se uključili u izvođenje nastave na Pravnom fakultetu budući da nam je Vaša pomoć iznimno bitna u ovom početnom formativnom razdoblju.

Ipak, danas ne smijemo govoriti samo o onome što je ostvareno. Moramo govoriti i o odgovornosti za ono što tek dolazi.

Pred Fakultetom su značajni iskoraci. Posebno je važno da se u tom razvoju ne izgubi ono što smo od početka postavili kao temeljnu odrednicu studija: kvaliteta, individualni pristup studentu, povezanost teorije i prakse te cjelovito razumijevanje pravničkoga poziva

U svijetu u kojemu se pravni poredak suočava s izazovima tehnoloških promjena, umjetne inteligencije, novih oblika društvenih odnosa i sve složenijih međunarodnih okolnosti, naš zadatak nije samo pripremiti studente za postojeće pravne profesije. Naša je zadaća pripremiti ih za svijet koji se mijenja i za izazove koje danas još ne možemo u potpunosti predvidjeti. To činimo u duhu katoličke vizije čovjeka i društva koju papa Lav XIV. ovih dana tako snažno svjedoči i naviješta u Latinskoj Americi.

Hvala našem preuzvišenom nadbiskupu i Velikom kancelaru Draženu prije svega savjetu i pastirskoj brizi te na podršci i pomoći koju

nam pruža cijela zagrebačka nadbiskupija, duhovnoj i materijalnoj. Hvala Vladi Republike Hrvatske na čelu s predsjednikom Vlade gosp. Andrejom Plenkovićem kojega ovdje predstavlja ministar znanosti, obrazovanja i mladih prof. dr. sc. Radovan Fuchs, a i njemu osobno i cijelom ministarstvu na svemu što čine za razvoj našeg Pravnog Fakulteta i cijelog Sveučilišta. Vjerujem da su i nadbiskup i ministar ponosni kada dođu na kampus i vide koliko je toga dobrim zajedničkim radom ostvareno.

Na kraju, želim još jednom zahvaliti svima koji su od početka bili uključeni u projekt pripreme studijskog programa te njegovu akreditaciju. Cjelokupnoj upravi Sveučilišta, mojim prorektorima, službama, a posebno dekanu izv. prof. dr. sc. Kristianu Turkalju, koji je zajedno sa prof. dr. sc. Davorom Vidasom, mojim savjetnikom za razvoj pravnog studija, kojemu puno toga dugujem, zajedno sa suradnicima preuzeo odgovornost za izgradnju ove nove sveučilišne sastavnice.

Drage studentice i studenti, neka vam studij prava ne bude samo put prema diplomi i budućem zanimanju. Neka bude put prema zrelosti, odgovornosti i sposobnosti da svojim znanjem pridonosite pravednijem i boljem hrvatskom društvu. Čestitam nagrađenima!

Upravo zbog vas sam zahvalan što danas zajedno s našom nadbiskupijom organiziramo ovaj okrugli stol s tako uglednim panelistima, vrsnim stručnjacima u svom području djelovanja. Vi ste na poseban način pozvani vidjeti u blaženom Alojziju svoj uzor i poticaj za što dostojanstvenije življenje pravničkog poziva. Kako je istaknula njemačka pravnica i sutkinja, Claudia Stahl, koja je prije svog pravosudnog ispita kao mlada pravnica molila zagovor blaženog Alojzija i koja naučila hrvatski jezik kako bi mogla dublje upoznati njegov lik, on bi trebao biti proglašen zaštitnikom sudaca i odvjetnika. Baš on koji je bio nepravedno osuđen. Tako o njemu svjedoči: „Osam tjedana prije svoje smrti, priznao je u jednom pismu što je značila komunistička presuda za njega. Bilo je to jedini put u njegovom životu kad je to mogao očitovati. On, koji se nikad nije htio tužiti. Pisao je da je njegova osuda bila političko ubojstvo nevinog čovjeka i da je posljedica te osude bila da je njegov fizički život dospio na rub groba. To mora biti upozorenje svima nama pravnicima, cijelom pravosuđu. Zato ga molim kao zaštitnika i

zagovornika sudaca, da sudimo uvijek neovisno, da zastupamo kao suci samo istinu i pravednost.“

Takvim je duhom djelovao i sv. Martin koji se u poznatom slučaju s Priscilijanom nije s njime slagao, ali branio je postupak, razmjernost kazne i granice vlasti, a ne optuženikovo učenje. To je srž pravničkog etosa.

Neka nas ova dvojica velikana Crkve u tomu nadahnjuju.